

Світ був створений Божим Словом

Заняття, проведене Андреасом Дура

Субота, 9 травня 2009 року

Доброго ранку! Я радий бути знову з вами і хочу поділитись отриманим в університеті. Наше сьогоднішнє заняття називається «Світ був створений Божим Словом».

В школі ми вивчаємо різні речі. Біблія говорить, що спочатку було Слово, але якщо послухати тих, хто досліджує природознавчі науки, ми побачимо, що вони говорять дещо інше. Що скаже біолог про те, що було спочатку?

Аудиторія відповідає.

Правильно. Спочатку була клітина. Ось чому клітина — це перше, що ви вивчатимете в біології та медицині. Але насправді ви повинні починати із Слова, тому що саме Воно було спочатку. Якщо би я був вчителем цих предметів, я би починав інакше.

Отже, вони говорять, що спочатку була клітина. Але ми вивчаємо не лише біологію, а також і хімію. Що скаже хімік про те, що було спочатку? Можливо, це трохи важче відповісти.

Хімік говорить, що спочатку був водень. І усі інші елементи якимось чином вже походять з водню.

А що каже фізик? Спочатку був атом. Деякі теорії говорять, що спочатку була хвиля.

Це те, що ми можемо почути. Спочатку були ці речі.

Але Боже Слово говорить дещо зовсім інше. Що говорить Бог? Ми це читали. Це було Слово. Давайте прочитаємо про це в першому розділі Євангелія від Івана.

«Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. Воно в Бога було споконвіку. Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього» (Івана 1:1—3).

Описане тут Слово — це не просто теоретичне слово, за яким ніхто не стоїть. Це Слово саме є Особистістю. Тут сказано, що Слово в Бога було і Слово було Богом. Читаючи далі, можна чітко побачити, що це — Христос. Він є Словом і Він був спочатку, перш ніж усе було створене. Це є справжньою підвалиною для фізики, хімії, біології, медицини і усього іншого. Спочатку було Слово.

Це те, що ми можемо побачити лише в вірі. Дехто може подумати про віру, що це — свавільне повеління чи обов'язок, але то просто факт. Без віри неможливо зрозуміти природу. Фактично, без віри ми нічого не можемо зробити. Для людей без віри це важко зрозуміти, тому що вони говорять, що повинні усе перевірити і побачити, але без віри ми не можемо зрозуміти речі правильно. І, правду кажучи, той, хто хоче щось відкрити або дослідити, має в думках напрямок, в якому рухатись. Так, він може бути зведений, якщо його віра покладається на власні уявлення, але це все одно є вірою.

Наша віра будується на Слові, і ця віра — це не лише уявлення. Цією вірою ми знаємо, що світ був створений Божим Словом, що усе, що ми бачимо, утворилось з нічого.

Коли ми починаємо вивчати клітину чи атом, рослину, людину, тварин, ми робимо це, знаючи, що усе було створене Божим Словом. Тому наше дослідження повністю відрізняється від тих, в яких природа вивчається лише заради законів, що в ній існують. Вивчення природи з точки зору Слова приводить до зовсім інших результатів, і Бог для нас стає ближчим.

Бог дав нам трьох свідків, щоб зміцнити нашу віру. Що це за свідки? Будь-яка справа повинна ствердитись устами двох чи трьох свідків. Які вони?

Перший свідок — це Боже Слово. Другий свідок — це сама природа, або закони природи. Я би знову хотів сказати, що для того, щоб усе правильно розуміти, потрібна віра. Ми можемо розуміти природу та її закони лише через віру.

Третій свідок — це наш життєвий досвід.

Цих трьох свідків Бог нам дає.

І тепер я хочу дати вам можливість поділитись своїми думками. Що відкривають нам ці три свідки? Ви можете почати зі свого життєвого досвіду. Це, мабуть, найлегше. Що говорять ці свідки?

Аудиторія: «Про Божу любов».

Божа любов. Добре.

Але що люди бачать в цих свідках?

Коли люди вивчають природу та її

закони, що вони говорять? Багато відвертаються від Бога. Що люди говорять про свій досвід?

Вчора трапилась весела історія зі мною і ще однією із студенток. Вона сказала: «Кожного разу, як я виходжу надвір, падає дощ». В цей момент, до речі, якраз падав дощ. «Погода така, як і в квітні». Тоді я сказав: «Що ж, квітень був таким самим, як і травень. Але подивись! Вже світить сонце». І в той самий момент, коли я це сказав, вийшло сонце. Тоді вона засміялась. Але сама зауважила, що коли б вона не виходила надвір, падає дощ. Чи з вами таке буває? Чи починає падати дощ, коли ви виходите надвір? Чи світить сонце лише тоді, коли ви мусите бути всередині приміщення?

Це залежить від того, як ви на це дивитесь. Якщо ми думаємо, що коли виходимо надвір, завжди падає дощ, тоді він падає. Але якщо ми в житті бачимо позитивні сторони, тоді ми бачимо сонце.

У кожного свій життєвий досвід. Я бачив людей, які в найскладніших обставинах, включаючи біль і усе інше, відчували до Бога лише вдячність. З іншої сторони, я бачив також і людей, яким досить добре велось, однак вони були найнещаснішими людьми в світі.

Отже, що ми бачимо? Життєвий досвід однієї людини говорить їй одне, а досвід другої людини говорить їй щось інше.

Саме вірою ми пізнаємо, що Бог створив світ. Якщо ми не поєднаємо свій досвід з вірою, тоді завжди будемо бачити щось негативне, що перешкоджає нам стати свідками Божої любові і

зміцнює віру в те, що Бог нас не любить. «Чому це сталося зі мною? Це завжди зі мною стається».

Те саме і з природою. Ми можемо спостерігати і вивчати природу і бачити в ній Божу любов, або ми можемо досліджувати природу і бачити в ній щось зовсім інакше.

Це лишається вірним і відносно Божого Слова. Ми можемо читати Боже Слово і бачити в ньому Божу любов, або, читаючи, ми можемо бачити в ньому усіякі інші речі. Це залежить від нашої віри.

Ці свідки нам дані для того, щоб познайомити нас з Богом. Вони повинні нам відкрити Його таким, яким Він є насправді. Боже Слово було дане з однією ціллю, щоб ми змогли зрозуміти Бога. Те саме і з природою та її усіма законами. Їхня ціль — пояснити, яким Бог є насправді. І життєвий досвід — для того ж самого.

Причина, чому Бог ставить нас в ті чи інші обставини, полягає в тому, щоб ми краще пізнали Його. Кожна ситуація в нашому життєвому досвіді має нам в цьому допомагати. Ось чому Він це дає нам. І усі свідки говорять однаково: «Бог є любов».

Давайте для прикладу візьмемо творіння. В *Бутті* сказано, що Бог створив небо і землю. Так говорить Слово. Але Бог також створив і людей, і створив їх подібними до Себе. Це вже було щось особливе, спрямоване не те, щоб виразити Божу любов. Він полюбив нас так сильно, що створив нас подібними до Нього.

Ми можемо прочитати про це в багатьох місцях, але прочитаємо лише в двох: одне із Старого Заповіту, а друге з Нового. Ви знаєте слова з першого розділу книги *Буття*. «І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх» (*Буття* 1:27). Бог створив людину на Свій образ.

Звичайно, ті, хто вивчає Слово і природу з інакшої точки зору, ніж віра, приходять до інакших висновків. Вони вважають, що світ розвивався мільйони років. Люди не були створені на Божий образ, а розвинулися з нижчих форм. Іншими словами, усе почалось з клітини. Потім клітин стало більше, і ще більше. Потім виникли тварини і, зрештою, людина. Ось чому в біології людей відносять до тварин. Вони дивляться на характеристики тварин і за ними класифікують людину. Так зазвичай розуміють людей. Людина не вивчається, як Боже творіння, а як випадковий нащадок тварин.

Приклад: створення людини

Боже Слово

За Божим образом:
Буття 1:27; *Луки* 3:38

Закони природи

Людина дивно утворена:
Псалом 138:14

Коли людей називають тваринами, це не особливо тішить. Я це розумію, але що це вірування означає? Воно означає, що в принципі, люди — як тварини, вони мають і керуються тими ж самими низькими інстинктами, що вони, так само як і тварини, не можуть вирішувати, що добре, а що погане. Це означає, що люди розуміють лише рабське підкорення і самі по собі вони є дикими. Такими є висновки з цього вчення.

Але Боже Слово говорить нам дещо інакше. Бог створив людину за Своїм образом. Ми можемо це побачити лише тоді, коли розглядатимемо Боже Слово і природу разом. Тобто, зі

Слова ми бачимо, як утворилась природа, ми бачимо Автора цього прекрасного життя.

Зараз ми прочитаємо текст з Нового Заповіту. В третьому розділі Євангелія від Луки показано, що Ісус веде свій родовід від Адама. «... Сина Еносового, сина Ситового, сина Адамового, — Сином Божим» (Луки 3:38). Бути сином Божим означає бути подібним до Нього. Ми народжуємось подібними до своїх батьків. Ми є їхньою копією. Так само і людина створена подібною до Бога. Це вказує на велику Божу любов.

Якщо ми віримо в Бога і водночас в те, що людина була створена подібною до тварин, тоді яким є Бог, що зробив це? Такий бог не був би люблячим чи чутливим до потреб інших. Те, що Він створив людей, таких розумних істот, подібними на тварин, свідчило б про те, що Йому майже невідоме почуття сорому.

Таке вчення про Бога приписує Йому характер, якого Він не має. Це є справжньою проблемою.

Ці фальшиві уявлення про Бога і творіння фактично є наслідком помилкового вчення про Бога, яке виникло в темному Середньовіччі. Тоді Бога завжди представляли не як Того, що любить, а що утискає, не як Того, що дає свободу, а що застосовує насилля, не як Того, що допомагає, а що шукає власної користі. Цьому церква навчала людей. Плодом цього був атеїзм, а плодом атеїзму була еволюція. Вчення еволюції подає зовсім іншу картину про Бога, ніж Біблія.

Що закони природи виявляють про створення людини? Боже Слово ясно говорить, що людина була створена за Божим образом. Закони природи просто виявляють те, як прекрасно утворена людина. «Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» (Псалом 138:14).

Кожний, хто вивчає природу, повинен побачити, що це величне, розумне і впорядковане утворення. Ми дивимось на дерево і вважаємо це зрозумілими, що воно росте рік за роком. Ми споглядаємо ріст дитини і думаємо, що в цьому нічого такого нема. Чи знаєте ви, які процеси відбуваються в кожній клітині для того, щоб стався цей ріст, і що це за особливі процеси? Тіло — це складний механізм, що виявляє величезну мудрість Творця. Усі його частини повинні працювати властиво і в гармонії друг з другом. Коли щось, навіть таке маленьке, як атом, йде не так, тоді результат зовсім інакший.

Є великі люди, які це усвідомлювали. Ви чули про Ісаака Ньютона, генія фізики. Сьогодні його здібності є широко визнаними. Ми це вчили в школі. Нам показали його зображення і сказали, що він був справжнім генієм. Він відкрив і сформулював так багато речей. І чи знаєте ви, що він сказав про природу? «Здається, я подібний на хлопчика, що бавиться на березі моря. То тут, то там мою увагу привертають гладкий камінець чи гарніша за інші мушля, тоді як цілий океан істини лежить нерозкритий переді мною». Це був той чоловік, що свого часу так багато дослідив!

Цю проблему ми маємо сьогодні. Ми дивимось на тих, хто так багато знає, і захоплюємось цим. Вони говорять, і ми розуміємо лише четверту частину. Дивовижно, як багато деякі люди знають! Але якщо би вони сказали те, що Ньютон, то це було б визнанням, що вони в дійсності не знають нічого.

На занятті хімії ми почули цікаве твердження, зроблене одним великим фізиком. Він сказав: «З достатньою впевненістю я можу сказати, що ніхто насправді не розуміє квантової механіки». А він був спеціалістом в цій сфері. Це цікаво.

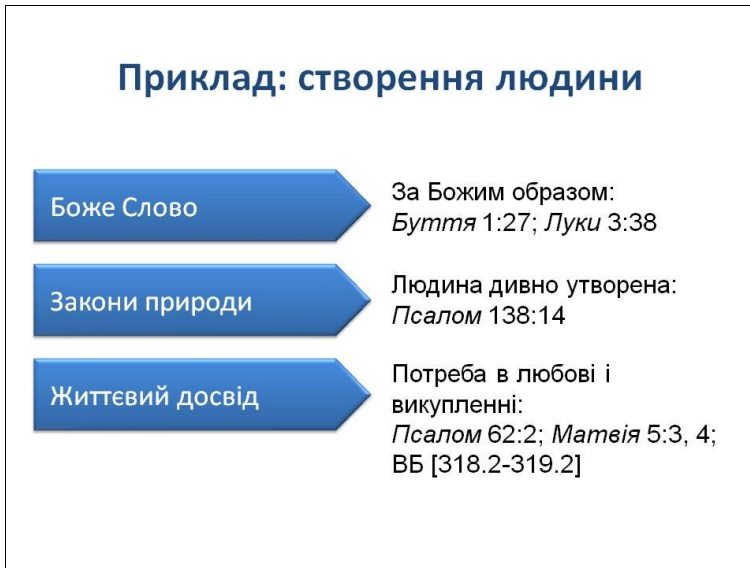
Закони природи такі дивовижні не лише тому, що їх важко зрозуміти, але й тому, що вони діють разом так гармонійно. Ми постійно відкриваємо нові речі, яких не бачили раніше. Знову і знову ми приходимо до висновку, що деякі концепції, яких ми раніш тримались, є

помилковими. Той, хто досліджує закони природи, бачить, наскільки чудовими вони є.

Але вирішальним фактором є те, чи досліджуємо ми з вірою, чи бачимо, що за всім цим стоїть Бог і що Він усе це створив. І це приводить нас до вірша, записаного в *Псалмах*. «Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» (*Псалом 138:14*).

Третій приклад — це наш життєвий досвід, — дуже важливий свідок тому, що Бог є любов. Що ми бачимо в створенні людини, якщо говорити про життєвий досвід?

Як була створена людина? Вона була створена з потребою в любові, Божої любові. Це є частиною нашого існування. Люди мають цю потребу, визнають вони це чи ні. Давайте прочитаємо з 62-го *Псалму*.

«Боже — Ти Бог мій, я шукаю відрання Тебе, душа моя прагне до Тебе, тужить тіло моє за Тобою в країні пустельній і вимученій без води...» (*Псалом 62:2*).

Коли ми читаємо «душа моя прагне до Тебе», це означає, що я шукаю Бога, який любить мене. Я би висохнув, якщо би не міг шукати Тебе і знайти. Ти для мене найважливіший, як для пустелі — вода.

Ви знаєте наступні вірші з Нового Заповіту. Ісус навчав учнів і народ тому, яким Бог є насправді.

«Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні засмучені, бо вони будуть утішені» (*Матвія 5:3, 4*). Хто з приємністю не думає про ці слова? Ісус знав, чого потребували люди і чого вони шукали, і Бог дає їм саме те, що їм необхідно.

Я би хотів прочитати вам про одного чоловіка, який описує саме цей досвід. В свої молоді роки він був атеїстом, а пізніше став християнином. Це трапилось дуже цікаво. Ми можемо прочитати про це в *Великій боротьбі*.

«„Думка про смерть [атеїсти не думають про те, що Бог знищує, людина просто назавжди стає нічим] пронизувала все моє єство неприємним холодним тремтінням [а кого ні?], а необхідність звітувати переконувала мене в неминучій загибелі всіх. [Стати зрештою нічим, і однак все одно постати перед суддею — безперечно означало б кінець для всіх нас. Хто би міг пройти це випробування?] Небо було для мене, як мідь, а земля під ногами — як залізо. Вічність — що це таке? Смерть — для чого вона? Чим більше я роздумував над цими питаннями, тим більше я їх не розумів. Чим більше я міркував, тим беззмістовнішими ставали мої висновки. Я намагався не думати, але це було понад мої сили. Я перебував у дуже жалюгідному стані, але не розумів причини цього. Я нарікав і жалівся, та не знав, на кого. Я розумів, що щось було не так, однак не знав, як і де знайти правду. Я сумував, не маючи надії“

В такому стані Міллер перебував кілька місяців. „Раптом, — згадує він, — в моїй уяві дуже ясно постав характер Спасителя. [Колись в дитинстві він щось чув про Спасителя, і зараз це йому пригадалось.] Я зрозумів, що має бути така добра, милосердна Істота, котра віддала б Себе задля викуплення наших беззаконь та врятувала б нас від кари за гріх. Вмить я відчув,

якою люблячою має бути ця Істота; і відразу ж подумав, що я міг би кинутись в її обійми і довіритись її милості. Але тут постало питання: «Як довести існування такої Істоти?» І я переконався, що, окрім Біблії, ніде не можна знайти доказів існування такого Спасителя або, принаймні, аргументів про майбутнє життя . . .

Я побачив, що саме Біблія представляє такого Спасителя, якого я потребую; і я був вкрай здивований, що звичайна людська книга містить у собі принципи, котрі так повно відповідають потребам гинучого світу. І я змушений був погодитись, що Святе Письмо — відкриття Боже. Біблія стала моєю відрадою, а в Ісусі я знайшов Друга. Спаситель став для мене «кращим за десять тисяч інших», а Писання, котре раніше було для мене таким незрозумілим і повним суперечностей, тепер зробилось «світільником, світлом для стежки моєї» (Псалом 118:105). Моя душа заспокоїлась і знайшла мир. Я переконався, що Господь Бог — це Скеля серед розбурханного життєвого океану. Відтепер Біблія стала головним предметом моїх досліджень, і я можу відверто сказати, що я вивчав її з величезною насолодою. Я виявив, що не знав і половини того, що знайшов у Біблії. Я дивувався, чому раніше не бачив її краси і слави і навіть відкидав її. Я знайшов там все, чого так прагнуло моє серце, — ліки від усіх хвороб душі. Я втратив смак до іншої літератури та присвятив своє серце тому, щоб навчитися мудрості від Бога“ (Bliss, Memoris of Wm. Miller, с. 65—67)» (*Велика боротьба*, [318.2—319.2]).

Це показує, що наш життєвий досвід відкриває нам, що те, чого ми шукаємо — це Бог. Це те, чого ми потребуємо. Так говорить Його Слово, і так ми повинні вивчати природу. Це відкриває нам нашого Бога.

І тепер багато залежить від того, наскільки ми дозволяємо Богові робити з нами те, що Він вважає за потрібне. Якщо ми дозволимо Йому змінити наше серце, тоді ми отримаємо нове ество, тоді в своєму досвіді ми побачимо набагато більше Божої любові.

Часто задається питання: як я можу сказати, чи народжений я згори? Це не виявляється в тому, що я співаю псалми. Це не виявляється в тому, що я набожний або належу до церкви або даю правильні відповіді. Що виявляє мій стан? Ісус пояснив відповідь на це питання в *Івана 13*. «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!» (*Івана 13:34*).

Як Бог нас полюбив? Той, Хто створив світ, віддав життя своє за нас. «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви! По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою» (*Івана 13:34, 35*).

Як ми можемо дізнатись, чи народжені згори? Якщо ми любимо один одного. І любов означає безкорисливість. Так ми розпізнаємо нове народження. Ця любов є плодом. Вона відкриває, чи є людина по-справжньому безкорисливою. Там, де панує егоїзм, щось має відбутись. Щось має змінитись. Батьки не сміють заспокоюватись, поки не побачать в своїх дітях внутрішнє спонукання безкорисливо служити іншим. «По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою». Якщо ви можете безкорисливо служити.

Давайте розглянемо інший приклад з цих трьох свідків — саме життя; не життя людини, а просто життя. І знову, що говорить Боже Слово? Про що свідчить життя? Слово Боже поєднує творіння і викуплення. Давайте прочитаємо з першого розділу Послання до колосян.

«Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престולי, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, — усе через Нього й для Нього створено! А Він є перший від усього, і все Ним стоїть» (*Колоссянам 1:16, 17*).

Про кого тут сказано? Давайте прочитаємо контекст. «Він є образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива. Бо то Ним створено все на небі й на землі...» Хто це? Це Христос. А

хто Христос? Той, Хто за нас віддав Своє життя. Він наш Викупитель. Він Той, Хто пішов за нас на хрест. Він Той, Хто тримає світи. Він Той, Хто створив ці закони природи і Він хоче щоб саме це ми бачили в цих законах.

Є інший вірш, який пояснює це. «Він був сявом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очищення наших гріхів, — і засів на правиці величності на висоті» (*Євреям 1:3*).

Тут також говориться про Христа. Він є сявом слави Отця і образом Його особистості. Він усе тримає Своїм могутнім словом, очистив наші гріхи і сів по праву руку від Отця. Усе це йде разом. Це означає, що він очистив наші гріхи, або здійснив наше спасіння, і тримає світ. Ви не можете мати одне без другого. Кожної миті Христос підтримує наші життя.

Ніхто не може пояснити таємницю життя. Ніхто не може точно сказати, як життя функціонує. Вони не можуть. Ми могли би пояснити лише тоді, якщо би могли це відтворити, а ми ніколи цього не зможемо, тому що лише Бог є нашим Творцем. Тільки Бог може створити життя. Життя неможливо зрозуміти. Життя існує тут тому що Він викупив нас.

Життя не лише для нас, але також для рослин і тварин, і воно походить від Бога. Воно нам дане тому, що Він заплатив за наші гріхи. Я би хотів іншим чином прочитати цей текст, так, щоб ми могли його краще зрозуміти.

«Він є сявом Його слави і образом істоти Його, і Він тримає усе словом сили Своєї, заплативши ціну за наші гріхи». Він тримає усе своїм Словом, заплативши за наші гріхи. Ці дві речі йдуть разом.

І, зрештою, знову про наш життєвий досвід. Божя любов в нашому житті чітко відкривається в Другому посланні до коринтян. «Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, — стародавнє минуло, ото сталось нове!» (*2 Коринтянам 5:17*). Це нове творіння, яке виражає Божу любов.

Якщо ми в собі не маємо Божої любові, тоді наш досвід не буде підтверджувати любові Божої. Наше життя не буде свідченням цієї любові. Але коли ми стаємо новим творінням, вона буде виявлена в нашій любові один до одного, що в свою чергу виявлятиме Божу любов до нас.

Ви знайомі зі словами в *Галатам 2:20*. «І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, — живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе» (*Галатам 2:20*).

І на кінець ми прочитаємо з 138-го *Псалму*. «Господи, — випробував Ти мене та й пізнав, [Це життєвий досвід, який підтверджує те, що Бог є любов.] Ти знаєш сидіння моє та вставання моє ...» (*Псалом 138:1, 2*).

Я пам'ятаю свій досвід, коли я вперше усвідомив, що Бог знає мої думки. Зараз ми всі теоретично знаємо, що Бог знає наші думки, але бувають випадки, коли ви усвідомлюєте це з особливою ясністю. Це сталось, коли я отримав від Бога сказане слово, і я подумав: «Як це може бути, що дві тисячі років тому або й більше в Біблії було написано слово, яке точно

Приклад: життя

Боже Слово

Творіння і викуплення.
Колосянам 1:16, 17

Закони природи

Він тримає усе.
Євреям 1:3

Життєвий досвід

Я в Ньому живу.
2 Коринтянам 5:17;
Галатам 2:20; Псалом 138

відповідає моїй ситуації сьогодні?» Воно пасувало до моєї ситуації так, ніби було тільки що написане чи сказане. Тоді я побачив, що Бог знає, коли я сідаю і коли встаю.

«... Думку мою розумієш здалека. Дорогу мою та лежання моє вимірєш, і Ти всі путі мої знаєш, — бо ще слова нема на моїм язиці, а вже, Господи, знаєш те все! Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав. Дивне знання над моє розуміння, високе воно, — я його не подолаю! Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лица? Якщо я на небо зійду, — то Ти там, або постелюся в шеолі — ось Ти! Понесуся на крилах зірниці, спочину я на кінці моря, — то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя! Коли б я сказав: „Тільки темрява вкриє мене, і ніч — світло для мене“, то мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота — як світло! Бо Ти вчинив нирки мої, Ти виткав мене в утробі матері моєї, — прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це! І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був в укритті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоєї записані всі мої члени та дні, що в них були вчинені, коли жодного з них не було... Які дорогі мені стали думки Твої, Боже, Як побільшилося їх число, — перелічую їх, — численніші вони від піску! Як пробуджуюся, — то я ще з Тобою» (*Псалом 138:2—18*).

Це теж досвід, який підтверджує, що Бог є любов.

Отже, на основі цих прикладів ми хочемо роздумувати над тим, щоб ми вірою бачили, що Бог створив світ з нічого.

Я від усього серця бажаю, щоб ці три свідка були завжди для нас живим свідченням, незалежно від того, чи ми досліджуємо Слово, природу чи свій життєвий досвід, незалежно від того, де і коли ми їх вивчаємо.

Я також переконаний, що ті, хто звик сьогодні вивчати природу без Бога, одного дня побачать Його. Сатана знає, що є Бог. І навіть, якщо він зводить людей, щоб вони не вірили в Нього, він сам знає, що Бог є. Остання битва буде не проти атеїзму, а проти образу звірини. Це означає, що в цьому світі знову відбудуться зміни, і вирішальним фактором буде не просто віра в те, що Бог створив світ, а питання, чому Він це зробив, а Він це зробив тому, що нас любить.

Вирішальним фактором для нас є не лише бачити історичний факт, що Бог створив світ за сім днів, а те, що Він творить нас і ми стаємо новим творінням. Тому я не приймаю участі в дискусіях про творіння і еволюцію, я набагато більш зацікавлений в тому, щоб пережити і відкрити в своєму житті те, що Бог є Творцем. І я хочу відкрити це таким чином, щоб люди побачили, що Бог є любов.

Причина, чому ми сьогодні живемо в атеїстичному світі, який не знає Бога, просто полягає в тому, що Бог неправильно представлений. Люди не хочуть такого Бога, який був їм показаний. Ось чому наша робота полягає в тому, щоб через пояснення Слова, через пояснення законів природи, і навіть ще більше через наш життєвий досвід відкрити Його любов.

Амінь.